

UOHSX007BICA

ÚŘAD PRO OCHRANU HOSPODÁŘSKÉ SOUTĚŽE

ROZHODNUTÍ

Č. j.: ÚOHS-S0272/2015/VZ-24036/2015/512/VKa

Brno, 20. srpna 2015

Úřad pro ochranu hospodářské soutěže příslušný podle § 112 zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů, ve správním řízení zahájeném z moci úřední dne 7. 7. 2015, jehož účastníkem je

- zadavatel – Univerzita Palackého v Olomouci, IČO 61989592, se sídlem Křížkovského 511/8, 771 47 Olomouc,

ve věci možného spáchání správních deliktů podle § 120 odst. 1 písm. b) zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů, zadavatelem v případě 5. části veřejné zakázky „Zajištění softwarového vybavení pro projekty OPVK - V. etapa/2013“ zadávané ve zjednodušeném podlimitním řízení zahájeném odesláním výzvy k podání nabídek a prokázání kvalifikace ze dne 18. 11. 2013, přičemž oznámení o zadání zakázky bylo uveřejněno ve Věstníku veřejných zakázek dne 29. 1. 2014 pod ev. č. 375726,

rozhodl takto:

I.

Zadavatel – Univerzita Palackého v Olomouci, IČO 619 89 592, se sídlem Křížkovského 511/8, 771 47 Olomouc – **se dopustil správního deliktu** podle § 120 odst. 1 písm. b) zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů, tím, že v rozporu s ustanovením § 147a odst. 2 citovaného zákona v návaznosti na § 147a odst. 1 citovaného zákona, neuveřejnil na profilu zadavatele smlouvu uzavřenou na 5. část veřejné zakázky „Zajištění softwarového vybavení pro projekty OPVK - V. etapa/2013“ zadávané ve zjednodušeném podlimitním řízení zahájeném odesláním výzvy k podání nabídek a prokázání kvalifikace ze dne 18. 11. 2013, přičemž oznámení o zadání zakázky bylo uveřejněno ve Věstníku veřejných zakázek dne 29. 1. 2014 pod ev. č. 375726,

ve lhůtě 15 dnů od uzavření smlouvy, když smlouva na předmětnou veřejnou zakázku byla s vybraným uchazečem SVS FEM s.r.o., IČO 155 48 180, se sídlem Škrochova 3886/42, 615 00 Brno – Židenice, uzavřena dne 10. 1. 2014 a lhůta pro její uveřejnění na profilu zadavatele marně uplynula dne 27. 1. 2014, přičemž zadavatel uveřejnil smlouvu na 5. část předmětné veřejné zakázky až dne 28. 1. 2014.

II.

Zadavatel – Univerzita Palackého v Olomouci, IČO 619 89 592, se sídlem Křížkovského 511/8, 771 47 Olomouc – **se dopustil správního deliktu** podle § 120 odst. 1 písm. b) zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů, tím, že v rozporu s ustanovením § 85 odst. 4 citovaného zákona neuveřejnil na profilu zadavatele písemnou zprávu zadavatele na 5. část veřejné zakázky „Zajištění softwarového vybavení pro projekty OPVK - V. etapa/2013“ zadávané ve zjednodušeném podlimitním řízení zahájeném odesláním výzvy k podání nabídek a prokázání kvalifikace ze dne 18. 11. 2013, přičemž oznámení o zadání zakázky bylo uveřejněno ve Věstníku veřejných zakázek dne 29. 1. 2014 pod ev. č. 375726, ve lhůtě 15 dnů od ukončení zadávacího řízení, když předmětné zadávací řízení bylo ukončeno uzavřením smlouvy s vybraným uchazečem SVS FEM s.r.o., IČO 155 48 180, se sídlem Škrochova 3886/42, 615 00 Brno – Židenice dne 10. 1. 2014 a lhůta pro uveřejnění písemné zprávy na profilu zadavatele marně uplynula dne 27. 1. 2014, přičemž zadavatel uveřejnil písemnou zprávu 5. část veřejné zakázky až dne 28. 1. 2014.

III.

Za spáchání správních deliktů uvedených ve výrocích I. a II. tohoto rozhodnutí se zadavateli – Univerzita Palackého v Olomouci, IČO 619 89 592, se sídlem Křížkovského 511/8, 771 47 Olomouc – podle § 120 odst. 2 písm. b) zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů, ukládá

pokuta ve výši 2 000 Kč (dva tisíce korun českých).

Pokuta je splatná do dvou měsíců od nabytí právní moci tohoto rozhodnutí.

ODŮVODNĚNÍ

1. Úřad pro ochranu hospodářské soutěže (dále jen „Úřad“), který je podle § 112 zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon“), příslušný k dohledu nad postupem zadavatele při zadávání veřejných zakázek a soutěži o návrh a k projednání správních deliktů podle tohoto zákona, včetně ukládání sankce za jejich spáchání, obdržel podnět týkající se postupu zadavatele – Univerzita Palackého v Olomouci, IČO 619 89 592, se sídlem Křížkovského 511/8, 771 47 Olomouc (dále jen „zadavatel“) – v případě veřejné zakázky „Zajištění softwarového vybavení pro projekty OPVK - V. etapa/2013“ zadávané ve zjednodušeném podlimitním řízení zahájeném odesláním výzvy k podání nabídek a prokázání kvalifikace ze dne 18. 11. 2013, přičemž oznámení o zadání zakázky bylo uveřejněno ve Věstníku veřejných zakázek dne 29. 1. 2014 pod ev. č. 375726 (dále jen „veřejná zakázka“).

2. Úřad s podstatnou částí obsahu podnětu seznámil zadavatele a současně si vyžádal příslušnou dokumentaci. Protože Úřad získal pochybnosti o souladu postupu zadavatele při zadávání předmětné veřejné zakázky se zákonem, zahájil v souladu s ustanovení § 113 zákona správní řízení z moci úřední ve věci možného spáchání správních deliktů zadavatele

I. Zadávací řízení

3. Zadavatel zadával veřejnou zakázku „Zajištění softwarového vybavení pro projekty OPVK - V. etapa/2013“ ve zjednodušeném podlimitním řízení, zahájeném odesláním výzvy k podání nabídek a prokázání kvalifikace ze dne 18. 11. 2013, přičemž oznámení o zadání zakázky bylo uveřejněno ve Věstníku veřejných zakázek dne 29. 1. 2014 pod ev. č. 375726.
4. Veřejná zakázka byla v souladu s § 98 zákona rozdělena na 9 částí. Předpokládaná hodnota celé veřejné zakázky byla 1 196 643 Kč bez DPH v členění po jednotlivých částech: 1. část 102 700 Kč bez DPH, 2. část 462 692 Kč bez DPH, 3. část 207 389 Kč bez DPH, 4. část 34 950 Kč bez DPH, 5. část 109 000 Kč bez DPH, 6. část 54 00 Kč bez DPH, 7. část 2 800 Kč bez DPH, 8. část 206 612 Kč bez DPH, 9. část 16 500 Kč bez DPH.
5. Veřejná zakázka je zakázkou na dodávky, předmětem veřejné zakázky je podle čl. 2.1. zadávací dokumentace dodávka softwaru dle podrobné specifikace uvedené v příloze č. 3 zadávací dokumentace. Předmětem 5. části veřejné zakázky je dle přílohy č. 3 zadávací dokumentace dodávka programu ANSYS Academic Teaching Mechanical (5 tasks) + TECS.
6. Zadavatel obdržel do konce lhůty pro podání nabídek nabídky 6 uchazečů, z toho na 5. část veřejné zakázky podali nabídku dva uchazeči. Svým rozhodnutím ze dne 19. 12. 2013 zadavatel zrušil 1., 3., 4. a 6. část veřejné zakázky, neboť na každou z předmětných částí veřejné zakázky obdržel ve lhůtě pro podání nabídek pouze jednu nabídku.
7. Svým rozhodnutím ze dne 19. 12. 2013 zadavatel rozhodl o výběru nejvhodnější nabídky na 2., 5., 8. a 9. část veřejné zakázky. V 5. části veřejné zakázky byla vybrána jako nejvhodnější nabídka uchazeče SVS FEM s.r.o., IČO 15548180, se sídlem Škrochova 3886/42, 615 00 Brno – Židenice (dále jen „vybraný uchazeč“). Dne 10. 1. 2014 zadavatel uzavřel na plnění 5. části veřejné zakázky smlouvu s vybraným uchazečem. Cena za plnění této části veřejné zakázky byla smlouvou sjednána ve výši 108 550 Kč bez DPH.

II. Průběh správního řízení

8. Vzhledem k tomu, že z předložených materiálů získal Úřad pochybnosti o tom, zda se zadavatel nedopustil správních deliktů podle § 120 odst. 1 písm. b) zákona, zahájil správní řízení z moci úřední.
9. Úřad zahájení správního řízení oznámil zadavateli, který je podle § 116 zákona jediným účastníkem řízení, dopisem č. j. ÚOHS-S272/2015/VZ-11026/2015/512/VKa, odeslaným dne 7. 7. 2015 a doručeným téhož dne. Úřad usnesením č. j. ÚOHS-S272/2015/VZ-16891/2015/512/VKa z téhož dne zadavateli určil lhůtu, v níž byl oprávněn navrhopvat důkazy a činit jiné návrhy a ve které byl oprávněn vyjádřit své stanovisko v řízení.
10. Dne 14. 7. 2015 Úřad obdržel vyjádření zadavatele.
11. Usnesením č. j. ÚOHS-S272/2015/VZ-17943/2015/512/VKa ze dne 15. 7. 2015 Úřad účastníkům řízení stanovil lhůtu, ve které se mohou vyjádřit k podkladům pro rozhodnutí.

Vyjádření zadavatele ze dne 17. 7. 2015

12. Ve vztahu k pochybnostem Úřadu, zda zadavatel dodržel postup stanovený v § 147a odst. 1 písm. a) zákona ve spojení s § 147a odst. 2 zákona a zda se nedopustil správního deliktu podle § 120 odst. 1 písm. b) zákona, když smlouvu uzavřenou dne 10. 1. 2014 na realizaci 5. části veřejné zakázky neuveřejnil na profilu zadavatele do 15 dnů od jejího uzavření, uvedl zadavatel ve svém vyjádření ze dne 17. 7. 2015, že příloha zadávací dokumentace obsahovala obchodní podmínky, tj. závazný návrh smlouvy, do kterého uchazeči vepsali pouze své identifikační údaje a nabídkovou cenu, přičemž veškeré tyto dokumenty byly i jsou uveřejněny na profilu zadavatele. Uveřejněné plné znění uzavřené smlouvy je proto zcela totožné s přílohou zadávací dokumentace, pouze je doplněno o nabídkové ceny.
13. Ve vztahu k pochybnostem Úřadu, zda zadavatel dodržel postup stanovený v ustanovení § 85 odst. 4 zákona a zda se nedopustil správního deliktu podle § 120 odst. 1 písm. b) zákona, když písemnou zprávu uveřejnil na profilu zadavatele po lhůtě 15 dnů od ukončení zadávacího řízení, uvedl zadavatel ve svém vyjádření ze dne 17. 7. 2015, že veškeré informace, které písemná zpráva ze zákona musí obsahovat, byly uveřejněny na profilu zadavatele, byť na různých místech, avšak zásada transparentnosti a účel daného ustanovení zákona byly v plném rozsahu zachovány, neboť údaje byly jednoduše dohledatelné.
14. Zadavatel rovněž upozornil na marginální dobu prodlení v uskutečnění povinnosti uveřejnit smlouvu a písemnou zprávu na profilu zadavatele a na fakt, že na základě tohoto pochybení nedošlo k ovlivnění zadávacího řízení.

III. Závěry Úřadu

15. Úřad přezkoumal na základě § 112 a následujících ustanovení zákona případ ve všech vzájemných souvislostech a po zhodnocení všech podkladů poskytnutých zadavatelem a na základě vlastních zjištění konstatuje, že zadavatel při zadávání veřejné zakázky nepostupoval v souladu se zákonem. Ke svému rozhodnutí uvádí Úřad následující rozhodné skutečnosti.

Relevantní ustanovení právních předpisů

16. Podle § 2 odst. 2 písm. d) zákona je veřejným zadavatelem jiná právnická osoba, pokud byla založena či zřízena za účelem uspokojování potřeb veřejného zájmu a zároveň je financována převážně státem či jiným veřejným zadavatelem nebo je státem či jiným veřejným zadavatelem ovládána nebo stát či jiný veřejný zadavatel jmenuje nebo volí více než polovinu členů v jejím statutárním, správním, dozorčím či kontrolním orgánu.
17. Veřejnými vysokými školami jsou podle § 101 odst. 1 zákona č. 111/1998 Sb., o vysokých školách, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o vysokých školách“) vysoké školy uvedené v příloze č. 1 zákona o vysokých školách.
18. Vysoké školy jsou podle § 1 zákona o vysokých školách vrcholnými centry vzdělanosti, nezávislého poznání a tvůrčí činnosti a mají klíčovou úlohu ve vědeckém, kulturním, sociálním a ekonomickém rozvoji společnosti.
19. Podlimitní veřejnou zakázkou se podle § 12 odst. 2 zákona rozumí veřejná zakázka, jejíž předpokládaná hodnota činí v případě veřejné zakázky na dodávky nebo veřejné zakázky na

služby nejméně 1 000 000 Kč bez daně z přidané hodnoty nebo v případě veřejné zakázky na stavební práce nejméně 3 000 000 Kč bez daně z přidané hodnoty a nedosáhne finančního limitu podle odstavce 1.

20. Podle § 17 písm. m) zákona zadáváním je závazný postup zadavatele podle tohoto zákona v zadávacím řízení, jehož účelem je zadání veřejné zakázky, a to až do uzavření smlouvy nebo do zrušení veřejné zakázky.
21. Podle § 147a odst. 1 písm. a) zákona veřejný zadavatel uveřejní na profilu zadavatele smlouvu uzavřenou na veřejnou zakázku včetně všech jejích dodatků.
22. Podle § 147a odst. 2 veřejný zadavatel uveřejní podle odstavce 1 písm. a) celé znění smlouvy nebo rámcové smlouvy do 15 dnů od jejího uzavření. Pokud veřejný zadavatel postupoval podle § 89 odst. 3 věty druhé, uveřejní přílohy rámcové smlouvy do 15 dnů od skončení účinnosti rámcové smlouvy. Veřejný zadavatel neuveřejní informace, u kterých to vyžaduje ochrana informací a údajů podle zvláštních právních předpisů. Povinnost podle odstavce 1 písm. a) se nevztahuje na
 - a) smlouvy na veřejné zakázky malého rozsahu, jejichž cena nepřesáhne 500000 Kč bez DPH,
 - b) smlouvy na veřejné zakázky, u nichž veřejný zadavatel postupoval v souladu s § 18 odst. 1 písm. a), odst. 2 písm. a) a c), odst. 3 písm. e) a odst. 4 písm. d),
 - c) smlouvy na plnění veřejných zakázek zadané na základě rámcové smlouvy nebo v dynamickém nákupním systému, jejichž cena nepřesáhne 500000 Kč bez daně z přidané hodnoty.
23. Podle § 85 odst. 4 zákona zadavatel uveřejní písemnou zprávu na profilu zadavatele nejpozději do 15 dnů od ukončení zadávacího řízení.
24. Zadávací řízení je ukončeno podle § 82 zákona uzavřením smlouvy nebo podle § 84 zrušením zadávacího řízení.
25. Podle § 607 zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty pracovní den nejbližší následující.
26. Podle § 120 odst. 1 písm. b) zákona se zadavatel dopustí správního deliktu tím, že nesplní povinnost uveřejnění stanovenou tímto zákonem, nebo nedodrží způsob uveřejnění stanovený tímto zákonem.
27. Podle § 120 odst. 2 písm. b) se za správní delikt uloží pokuta do 20 000 000 Kč, jde-li o správní delikt podle odstavce 1 písm. b), e), f) nebo g).

Právní posouzení

K výroku I. rozhodnutí

28. Podle 147a odst. 1 zákona povinnost uveřejnit na profilu zadavatele smlouvu uzavřenou na veřejnou zakázku náleží veřejnému zadavateli. Před zkoumáním samotného postupu zadavatele v zadávacím řízení se proto Úřad nejprve zabýval otázkou, zda zadavatel je veřejným zadavatelem.
29. Zadavatel je uveden v příloze č. 1 zákona o vysokých školách a je tedy podle § 101 odst. 1 zákona o vysokých školách veřejnou vysokou školou. Vysoké školy, jako vrcholná centra

vzdělanosti, nezávislého poznání a tvůrčí činnosti, mající klíčovou úlohu ve vědeckém, kulturním, sociálním a ekonomickém rozvoji společnosti (§ 1 zákona o vysokých školách), jsou právníckými osobami založenými či zřízenými za účelem uspokojování potřeb veřejného zájmu, které nemají průmyslovou nebo obchodní povahu. Tím zadavatel splňuje první kumulativní podmínku pro to, aby byl veřejným zadavatelem podle § 2 písm. d) odst. 1 zákona.

30. Jak vyplývá z Výroční zprávy o hospodaření zadavatele za rok 2014, financování zadavatele je založeno především na prostředcích z veřejných zdrojů (výnosy zadavatele za hlavní a doplňkovou činnost byly v roce 2014 celkem 4 127 504 000 Kč, z toho prostředky poskytnuté z veřejných zdrojů tvořily 3 372 742 000 Kč). Tím zadavatel splňuje druhou kumulativní podmínku pro to, aby byl veřejným zadavatelem podle § 2 písm. d) odst. 2 zákona.
31. Úřad uvádí, že zadavatel je veřejným zadavatelem, neboť byly splněny podmínky dle § 2 odst. 2 písm. d) zákona.
32. Předpokládaná hodnota celé veřejné zakázky je 1 196 643 Kč bez DPH.
33. Zadavatel uzavřel dne 10. 1. 2014 s vybraným uchazečem kupní smlouvu pro 5. část veřejné zakázky. Kupní smlouva byla na profilu zadavatele, dostupném na <https://zakazky.upol.cz/>, uveřejněna dne 28. 1. 2014.
34. Patnáctý den lhůty pro uveřejnění smlouvy uzavřené na veřejnou zakázku připadal na 25. 1. 2014. Jelikož tento den byla sobota, platí podle § 607 zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, že připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty pracovní den nejbližší následující, tedy 27. 1. 2014. Zadavatel však zveřejnil smlouvu na profilu až dne 28. 1. 2014.
35. Na základě výše uvedených skutečností Úřad konstatuje, že zadavatel se dopustil deliktu podle ustanovení § 120 odst. 1 písm. b) zákona tím, že v rozporu s ustanovením § 147a odst. 2 citovaného zákona v návaznosti na § 147a odst. 1 zákona, neuveřejnil na profilu zadavatele smlouvu uzavřenou na 5. část veřejné zakázky v zákonné lhůtě 15 dnů od uzavření smlouvy, když smlouva na předmětnou veřejnou zakázku byla s vybraným uchazečem uzavřena dne 10. 1. 2014 a zákonná lhůta pro její uveřejnění na profilu zadavatele marně uplynula dne 27. 1. 2014, přičemž zadavatel uveřejnil smlouvu na 5. část předmětné veřejné zakázky až dne 28. 1. 2014.
36. K argumentaci zadavatele, že příloha zadávací dokumentace, která byla uveřejněna na profilu zadavatele, obsahovala obchodní a platební podmínky, tj. závazný návrh smlouvy, do kterého uchazeči vepsali pouze své identifikační údaje a nabídkovou cenu, uvádí Úřad, že pro potřeby veřejné kontroly nemůže být návrh smlouvy v žádném případě ztotožňován s již uzavřenou smlouvou. Právě soulad návrhu smlouvy a reálně uzavřené smlouvy je základní informací, kterou občan ze zveřejněné smlouvy získá – smyslem veřejné kontroly je v tomto případě i ověření, zda zadavatel s vybraným uchazečem skutečně uzavřel smlouvu v takové podobě, jak byla vymezena v zadávací dokumentaci. S ohledem na výše uvedené odmítl Úřad tuto argumentaci zadavatele jako nedůvodnou.
37. K vyjádření zadavatele, že zmeškáním lhůty uveřejnění smlouvy (resp. písemné zprávy zadavatele) na profilu zadavatele nedošlo k ovlivnění výsledku zadávacího řízení, tím pádem ani ke vzniku byť jen potenciální škody či újmy, ať už finanční nebo spočívající v nemožnosti

účasti na zadávacím řízení, sděluje Úřad následující skutečnosti. Správní orgány při rozhodování o správních deliktech posuzují rovněž, zda jednáním byla způsobena škoda či jiná újma, např. ohrožen nebo porušen společenský zájem, tedy zda byla naplněna i materiální stránka (společenská nebezpečnost) sankcionovaného správního deliktu. Nejvyšší správní soud se k materiální stránce správních deliktů vyjadřuje např. v rozsudku sp. zn. 9 As 34/2012 ze dne 9. 9. 2012, kde uvádí: „V zásadě totiž platí, že v případě správních deliktů je jejich materiální stránka dána již samotným naplněním skutkové podstaty deliktu (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 12. 2009, č. j. 5 As 104/2008-45, nebo rozsudek ze dne 30. 3. 2011, č. j. 1 Afs 14/2011-62). Až ve chvíli, kdy se jedná o případ, v němž je sporné, zda konkrétní společenská nebezpečnost [ne]dosahuje ani minimální hranice typové nebezpečnosti, je nezbytné, aby se správní orgán zabýval materiální stránkou správního deliktu i v odůvodnění svého rozhodnutí. (...) Obecně je přitom nutno vycházet z premisy, že již stanovením formálních znaků určité skutkové podstaty zákon předpokládá, že při jejich naplnění v běžně se vyskytujících případech bude stupeň společenské nebezpečnosti zpravidla vyšší než nepatrný (rozhodnutí Nejvyššího soudu ze dne 17. 4. 1996, sp. zn. 1 Tzn 2/96). (...) Jak uvedl Nejvyšší správní soud ve výše uvedeném rozsudku prvního senátu, obzvláště u správních deliktů, jejichž naplnění nevyžaduje zavinění, nebudou mít okolnosti obvykle zkoumané v souvislosti s konkrétní společenskou nebezpečností (míra zavinění, vztah pachatele k jednání, způsob spáchání atd.) žádný vliv na naplnění materiální stránky deliktu. Tyto zvláštní okolnosti daného případu však nezůstanou bez povšimnutí, ale budou správním orgánem hodnoceny při stanovení výše sankce“.

38. V souladu s výše citovaným rozsudkem Nejvyššího správního soudu lze tedy obecně vycházet z toho, že jednání, jehož formální znaky jsou označeny zákonem za správní delikt, naplňuje v běžně se vyskytujících případech materiální znak správního deliktu. Dle ustanovení § 120 odst. 1 písm. b) postačuje k naplnění skutkové podstaty uvedeného správního deliktu pouhé překročení zákonem stanovené lhůty pro uveřejnění stanovené tímto zákonem, a to i v případě, kdy zadavatel tímto svým jednáním neovlivnil ani nemohl ovlivnit výběr nejvhodnější nabídky [na rozdíl od správního deliktu zadavatele podle § 120 odst. 1 písm. a)]. Ustanovení § 120 odst. 1 písm. b) zákonodárce konstruoval tak, že již samotné překročení zákonem stanovené lhůty pro uveřejnění v plné míře naplňuje znaky tohoto. Úvaha, jaké má spáchaný správní delikt dopady na průběh zadávacího řízení a na možnost veřejné kontroly nad hospodárností nakládání s veřejnými prostředky, bude Úřadem hodnocena až při určení výměry pokuty, ne však při vyslovování závěru, zda se zadavatel správního deliktu dopustil či nikoliv. K tomu je třeba závěrem doplnit, že chráněným zájmem § 120 odst. 1 písm. b) zákona je řádný postup při uveřejňování stanoveném zákonem. Tento zájem byl v posuzovaném případě narušen pozdním postupem zadavatele ve vztahu k uveřejnění smlouvy (resp. písemné zprávy zadavatele) na profilu zadavatele. Zadavatel tak postupoval v rozporu se zákonem.

39. Ze shora uvedených důvodů Úřad rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku I. tohoto rozhodnutí.

K výroku II. rozhodnutí

40. Jak bylo uvedeno výše, zadavatel je veřejným zadavatelem. Veřejný zadavatel je povinen do 15 dnů od uzavření smlouvy odeslat oznámení o výsledku zadávacího řízení k uveřejnění.

41. Smlouva na 5. část veřejné zakázky byla mezi zadavatelem a vybraným uchazečem uzavřena dne 10. 1. 2014. Patnáctý den lhůty pro uveřejnění písemné zprávy zadavatele na profilu zadavatele připadal na 25. 1. 2014. Jelikož tento den byla sobota, platí podle § 607 zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, že připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty pracovní den nejbližší následující. Posledním dnem lhůty pro odeslání oznámení o výsledku zadávacího řízení tak bylo pondělí 27. 1. 2014. Zadavatel však písemnou zprávu zadavatele pro části 2, 5, 8 a 9 veřejné zakázky na profilu zadavatele, dostupném na <https://zakazky.upol.cz/>, uveřejnil až dne 28. 1. 2014.
42. K argumentaci zadavatele, že veškeré informace, které měly být souhrnně uvedeny v písemné zprávě, byly uveřejněny na profilu zadavatele, byť na různých místech, avšak zásada transparentnosti a účel ustanovení § 85 zákona byly zachovány, neboť tyto údaje jsou jednoduše dohledatelné, sděluje Úřad následující skutečnosti. Předně Úřad konstatuje, že i za předpokladu, že by všechny tyto údaje byly dohledatelné, tak, jak tvrdí zadavatel, není prokazatelné, že je zadavatel uveřejnil ve lhůtě podle zákona a s požadovanými náležitostmi. Přičemž Úřad konstatuje, že dle ustanovení § 9 odst. 3 vyhlášky č. 133/2012 Sb., o uveřejňování vyhlášení pro účely zákona o veřejných zakázkách a náležitostech profilu zadavatele, musí být písemná zpráva podle ustanovení § 88 zákona podepsána zaručeným elektronickým podpisem založeným na kvalifikovaném certifikátu, který byl vystaven pro osobu oprávněnou k podepisování za zadavatele, přičemž minimálně tyto podmínky by zadavatel nesplnil. S ohledem na výše uvedené shledal Úřad tuto námitku jako nedůvodnou.
43. Správní orgány při rozhodování o správních deliktech posuzují rovněž, zda jednáním byla způsobena škoda či jiná újma, např. ohrožen nebo porušen společenský zájem, tedy zda byla naplněna i materiální stránka (společenská nebezpečnost) sankcionovaného správního deliktu. Nejvyšší správní soud se k materiální stránce správních deliktů vyjadřuje např. v rozsudku sp. zn. 9 As 34/2012 ze dne 9. 9. 2012 (dostupný online na www.nssoud.cz), kde uvádí: *„V zásadě totiž platí, že v případě správních deliktů je jejich materiální stránka dána již samotným naplněním skutkové podstaty deliktu (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 12. 2009, č. j. 5 As 104/2008-45, nebo rozsudek ze dne 30. 3. 2011, č. j. 1 Afs 14/2011-62). Až ve chvíli, kdy se jedná o případ, v němž je sporné, zda konkrétní společenská nebezpečnost [ne]dosahuje ani minimální hranice typové nebezpečnosti, je nezbytné, aby se správní orgán zabýval materiální stránkou správního deliktu i v odůvodnění svého rozhodnutí. (...) Obecně je přitom nutno vycházet z premisy, že již stanovením formálních znaků určité skutkové podstaty zákon předpokládá, že při jejich naplnění v běžně se vyskytujících případech bude stupeň společenské nebezpečnosti zpravidla vyšší než nepatrný (rozhodnutí Nejvyššího soudu ze dne 17. 4. 1996, sp. zn. 1 Tzn 2/96). (...) Jak uvedl Nejvyšší správní soud ve výše uvedeném rozsudku prvního senátu, obzvláště u správních deliktů, jejichž naplnění nevyžaduje zavinění, nebudou mít okolnosti obvykle zkoumané v souvislosti s konkrétní společenskou nebezpečností (míra zavinění, vztah pachatele k jednání, způsob spáchání atd.) žádný vliv na naplnění materiální stránky deliktu. Tyto zvláštní okolnosti daného případu však nezůstanou bez povšimnutí, ale budou správním orgánem hodnoceny při stanovení výše sankce“.*
44. V souladu s výše citovaným rozsudkem Nejvyššího správního soudu lze tedy obecně vycházet z toho, že jednání, jehož formální znaky jsou označeny zákonem za správní delikt, naplňuje v běžně se vyskytujících případech materiální znak správního deliktu. Dle ustanovení § 120

odst. 1 písm. b) postačuje k naplnění skutkové podstaty uvedeného správního deliktu pouhé nesplnění povinnosti uveřejnění stanovené tímto zákonem, nebo nedodržení způsobu uveřejnění stanoveného tímto zákonem, a to i v případě, kdy zadavatel tímto svým jednáním neovlivnil ani nemohl ovlivnit výběr nejvhodnější nabídky [na rozdíl od správního deliktu zadavatele podle § 120 odst. 1 písm. a)]. Ustanovení § 120 odst. 1 písm. b) zákonodárce konstruoval tak, že již samotné nedodržení způsobu uveřejnění stanoveného zákonem (např. lhůty pro uveřejnění) v plné míře naplňuje znaky tohoto. Úvaha, jaké má spáchaný správní delikt dopady na průběh zadávacího řízení a na zachování možnosti veřejné kontroly zadávacího řízení, bude Úřadem hodnocena až při určení výměry pokuty, ne však při vyslovování závěru, zda se zadavatel správního deliktu dopustil či nikoliv.

45. Ze shora uvedených důvodů Úřad rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku II. tohoto rozhodnutí.

K uložení sankce

46. Úřad posoudil postup zadavatele a vzhledem ke zjištěnému správnímu deliktu zadavatele přistoupil k uložení pokuty.
47. Ve výroku I. tohoto rozhodnutí Úřad konstatoval, že se zadavatel dopustil správního deliktu podle § 120 odst. 1 písm. b) zákona tím, že v rámci 5. části veřejné zakázky neuveřejnil smlouvu na profilu zadavatele nejpozději do 15 dnů od jejího uzavření.
48. Ve výroku II. tohoto rozhodnutí Úřad konstatoval, že se zadavatel dopustil správního deliktu podle § 120 odst. 1 písm. b) zákona tím, že v rámci 5. části veřejné zakázky neuveřejnil písemnou zprávu zadavatele na profilu zadavatele nejpozději do 15 dnů od ukončení předmětného zadávacího řízení.
49. Podle § 121 odst. 3 zákona ve znění zákona č. 40/2015 Sb., kterým se mění zákon č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů, je v posuzovaném případě nutné na věc aplikovat zákonné znění po uvedené novele, neboť je pro pachatele správního deliktu příznivější, odpovědnost právnické osoby za správní delikt zaniká, jestliže Úřad o něm ne zahájil řízení do 3 let ode dne, kdy se o něm dozvěděl, nejpozději však do 5 let ode dne, kdy byl spáchán.
50. V návaznosti na posledně citované ustanovení zákona Úřad před uložením pokuty ověřil, zda je naplněna podmínka uvedená v § 121 odst. 3 zákona. V šetřeném případě se Úřad o spáchání správních deliktů uvedených ve výroci I. a II. dozvěděl na základě podnětu, který obdržel dne 3. 3. 2015. Ke spáchání správního deliktu došlo dne 28. 1. 2014, kdy uplynula lhůta pro uveřejnění smlouvy podle § 147a odst. 2 zákona a písemné zprávy zadavatele podle § 85 odst. 4 zákona. Z toho je zřejmé, že ve vztahu k deliktům uvedeným ve výroci I. a II. nezanikla odpovědnost za jejich spáchání.
51. K uložení pokuty za spáchání správních deliktů uvedených ve výroku I. a II. tohoto rozhodnutí Úřad předně uvádí, že při stanovení výši sankce je nutné postupovat v souladu se zásadou absorpce, která se uplatní při postihu souběhu správních deliktů a jejíž podstata tkví v absorpci sazeb (*poena maior absorbet minorem* – tedy přísnější trest pohlcuje mírnější). Jak již v minulosti dovodil Nejvyšší správní soud (např. v rozsudku č. j. 1 As 28/2009-62 ze dne 18. 6. 2009 nebo v rozsudku č. j. 5 Afs 9/2008-328 ze dne 31. 10. 2008), při trestání správních deliktů tímž správním orgánem se přiměřeně uplatní i principy ovládající souběh

trestných činů. Nutnost aplikovat trestněprávní instituty i při trestání správním orgánem vyplývá z obecné potřeby použít ve prospěch obviněného analogii z trestního práva všude tam, kde vzhledem k neexistenci jednotného kodexu správního trestání v českém právním řádu nejsou výslovně upraveny některé základní zásady a instituty, jež by měly být zohledněny v případě jakéhokoli veřejnoprávního deliktu. Použití analogie ve správním trestání je v omezeném rozsahu přípustné tehdy, pokud právní předpis, který má být aplikován, určitou otázku vůbec neřeší, a nevede-li výklad za pomoci analogie ani k újmě účastníka řízení, ani k újmě na ochraně hodnot, na jejichž vytváření a ochraně je veřejný zájem (viz rozsudky Nejvyššího správního soudu č. j. 1 As 27/2008 – 67 ze dne 16. 4. 2008 a č. j. 8 As 17/2007 – 135 ze dne 31. 5. 2007). Pro ukládání trestů za správní delikty se proto musí uplatnit obdobné principy a pravidla jako pro ukládání trestů za trestné činy.

52. Úprava zákona o veřejných zakázkách je ve vztahu k trestání souběhu správních deliktů na rozdíl od úpravy trestněprávní neúplná. Zejména pak neřeší moment, do kdy je správní delikty možno považovat za sbíhající se, jakož ani důsledky, není-li z jakýchkoli důvodů vedeno společné řízení. Souhrnné či úhrnné tresty, jimiž se postihuje souběh trestných činů, přitom představují pro pachatele výhodnější postup, neboť je v nich zohledněna skutečnost, že pachatel se dopustil dalšího trestného činu, aniž byl varován odsuzujícím rozsudkem týkajícím se dřívějšího trestného činu. V daném případě zadavatel naplnil skutkové podstaty různých správních deliktů.
53. S ohledem na výše uvedené Úřad konstatuje, že pro stanovení konkrétní výše uložené pokuty je nutné posuzovat jednotlivé správní delikty uvedené ve výroku I. a II. tohoto rozhodnutí samostatně.
54. V souladu s výše citovanou zásadou absorpce v rámci správně-právního trestání Úřad ve správním řízení uloží pokutu podle přísněji trestaného správního deliktu, proto se Úřad nejprve zabýval otázkou, jaký delikt je v šetřeném případě závažnější, tj. za který z nich je možno uložit přísnější sankci. Horní hranice sankce je ve vztahu k oběma posuzovaným deliktům totožná, neboť v obou případech se jedná o stejnou skutkovou podstatu vymezenou § 120 odst. 1 písm. b) zákona a pro účely určení výše sankce se tedy shodně aplikuje § 120 odst. 2 písm. b) zákona. V případě, že je u sbíhajících se správních deliktů stanovena sankce shodná (jako v tomto případě), pak platí, že správní orgán uloží jedinou sankci ve výměře podle některého z nich (při aplikaci zásady absorpce přitom Úřad zohlední, že účastník řízení se dopustil dalšího správního deliktu).
55. Úřad tedy přistoupil k uložení pokuty za spáchání správního deliktu podle § 120 odst. 1 písm. b) zákona uvedeného ve výroku I. tohoto rozhodnutí a ke správnímu deliktu uvedenému ve výroku II. tohoto rozhodnutí přihlédl s ohledem na použití zásady absorpce v rámci přitěžujících okolností.
56. Podle § 120 odst. 2 písm. b) se za správní delikt uloží pokuta do 20 000 000 Kč, jde-li o správní delikt podle odstavce 1 písm. b), e), f) nebo g).
57. Podle § 121 odst. 2 zákona při určení výměry pokuty právnické osobě se přihlédne k závažnosti správního deliktu, přičemž zákon demonstrativním výčtem vymezuje, co lze pod pojem závažnost správního deliktu podřadit (způsob jeho spáchání, jeho následky a okolnosti, za nichž byl spáchán). Při zvažování závažnosti správního deliktu pak Úřad zohlednil následující skutečnosti.

58. Ke způsobu, resp. okolnostem, za kterých byl správní delikt spáchán, Úřad uvádí, že přihlédl ke skutečnosti, že se jednalo o pochybení zadavatele spíše administrativního rázu, které zadavatel sám napravil a své zákonné povinnosti podle § 85 odst. 4 zákona a podle § 147a odst. 2 zákona dne 28. 1. 2014 dodatečně splnil, přičemž se tím dostal do prodlení v délce pouze 14 hodin a 19 minut.
59. Současně jako polehčující okolnost Úřad vnímá též skutečnost, že ačkoliv se zadavatel dopustil porušení ustanovení § 85 odst. 4 a § 147a odst. 2 zákona, jeho pochybení nezasáhlo ustanovením § 85 odst. 4 a § 147a odst. 2 zákona chráněný zájem s ohledem na dodatečné uveřejnění natolik intenzivně, že by veřejná kontrola nad hospodárností nakládání s veřejnými prostředky byla tímto prodlením v uveřejňování zásadně znemožněna.
60. Při stanovení výše pokuty vzal Úřad v potaz též velmi nízkou hodnotu té části veřejné zakázky, jíž se prodlení týkalo.
61. V daném případě tedy nedošlo k závažnému pochybení. V celkovém kontextu tak Úřad považuje spáchaný správní delikt podle výroku I. tohoto rozhodnutí spíše za méně závažný.
62. Jak je uvedeno v bodu 55 odůvodnění tohoto rozhodnutí, ke správnímu deliktu uvedenému ve výroku II. tohoto rozhodnutí Úřad přihlédl jako k přitěžující okolnosti.
63. Po zvážení všech okolností případu a uvážení všech argumentů Úřad stanovenou pokutu za správní delikty vyslovené ve výroku I. a II. tohoto rozhodnutí ve výši 2 000 Kč posoudil jako dostačující.
64. Úřad při stanovení výše pokuty dále přihlédl i k ekonomické situaci zadavatele. Z „Výroční zprávy o hospodaření za rok 2014“ zveřejněné na internetových stránkách zadavatele (<http://www.upol.cz>), z „Výkazu zisku a ztráty UP celkem“ Úřad zjistil, že zadavatel měl za rok 2014 výsledek hospodaření před zdaněním za hlavní a doplňkovou (hospodářskou) činnost ve výši 69 871 000 Kč. Úřad konstatuje, že stanovenou výši pokuty nelze vzhledem k výši finančních prostředků, kterými zadavatel disponuje, považovat za likvidační.
65. Úřad posoudil postup zadavatele ze všech hledisek a vzhledem ke zjištěnému správnímu deliktu zadavatele přistoupil k uložení pokuty. Z uvedeného důvodu uložil Úřad pokutu ve výši uvedené ve výroku III. tohoto rozhodnutí.
66. Pokuta je splatná do dvou měsíců od nabytí právní moci tohoto rozhodnutí na účet Celního úřadu pro Jihomoravský kraj – pracoviště Brno zřízený u pobočky České národní banky v Brně číslo 3754-17721621/0710, variabilní symbol – IČO zadavatele.

POUČENÍ

Proti tomuto rozhodnutí lze do 15 dní ode dne jeho doručení podat rozklad k předsedovi Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže, a to prostřednictvím Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže – sekce veřejných zakázek, třída Kpt. Jaroše 1926/7, Černá Pole, 604 55 Brno. Včas podaný rozklad

má odkladný účinek. Rozklad se podává s potřebným počtem stejnopisů tak, aby jeden stejnopis zůstal správnímu orgánu a aby každému účastníku řízení mohl úřad zaslat jeden stejnopis.

otisk úředního razítka

JUDr. Josef Chýle, Ph.D.
místopředseda

Obdrží:

Univerzita Palackého v Olomouci, Křížkovského 511/8, 771 47 Olomouc

Vypraveno dne:

viz otisk razítka na poštovní obálce nebo časový údaj na obálce datové zprávy